

[Chr. Christiansen.]

højtærede Minister at gentage det. Det drejer sig om Afviklingen af den Laaneordning, som er gældende for de søfarendes Paarørende, og som Staten paa Grund af Forholdene maatte etablere i 1940. Da jeg ved, at de paagældende med stor Interesse og Opmærksomhed afventer Løsningen af dette Spørgsmaal, vil jeg spørge den højtærede Minister, om der i nær Fremtid kan ventes et Lovforslag eller en Løsning til Afvikling af disse Laan.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Fibiger): Hvad angaar Tilbagebetalingen af disse Laan kan jeg sige, at man i Handelsministeriet er ved at udarbejde et Lovforslag, der tager Sigte herpaa. Jeg haaber, at det ikke skal vare saa forferdelig længe, inden jeg kan fremsætte det her paa Rigsdagen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget samt dets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 150 af 29. Marts 1943, jfr. Lov Nr. 320 af 7. Juli 1945, om Oprettelse af mindre Landbrug m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1025; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 960).

Sagen sattes til Forhandling.

Bording: Det Lovforslag, som den højtærede Landbrugsminister fremsatte i Gaar om Ændring i Lov om Oprettelse af mindre Landbrug m. m., og som er til Behandling her i Dag, indeholder en Forlængelse af Betingelserne og Bevillingerne angaaende Udstykning. Lovforslaget giver lovgivningsmæssigt Mulighed for en Fortsættelse af den efter min og mit Partis Opfattelse saa fortræffelige Udvikling, som har været Resultatet af denne Lovgivning. Ganske vist er Udstykningsarbejdet ligesom under forrige Krig omtrent gaet i Staa under denne Krig, med Besættelse og Afspærring, og ingen kan garantere, at der kommer Gang i Udstykningen igen, selv om vi vedtager denne Lovforlængelse. Der er i hvert Fald

tre vigtige Faktorer, som skal være til Stede, for at Udstykningen kan foregaa. Den første er kvalificerede Ansøgere, den anden tilstrækkelig Jord, og den tredje Materiale til Opførelse af Bygninger. Hvad angaar Ansøgere, er der ingen Tvivl om, at der med de Vilkaar og Betingelser, som indeholdes i den gældende Lov, og med de eksisterende Vanskeligheder for Landbrugdommen til at faa Landbrug i Køb i fri Handel, skal komme Ansøgere nok, blot der kan skaffes Jord og Materiale til Bygningernes Opførelse. Med de økonomiske Vilkaar, der er og har været i de senere Aar, navnlig for det større Landbrug — og det er jo fra dem, Jorden skal fremskaffes —, bliver det særdeles vanskeligt at faa tilstrækkelig Jord frem i fri Handel. Formodentlig og forhaabentlig vil det lykkes at faa den nødvendige Jord frem fra den tyske „Vogelgesang“ og fra de Jordbesiddere, som svigtede vort Fædrelands Interesser i Nødens Stund, saa Udstykningen ikke standses af Mangel paa Jord i det Aar, Loven foreslaas at skulle gælde. Værre ser det maaske ud, hvad angaar Fremskaffelse af Bygningsmateriel, men her er det min sikre Tro, at Regeringen vil gøre alt, hvad der staar i dens Magt for at løse dette Spørgsmaal, da Boligsørgsmaalet netop er et af de alvorligste, som den tyske Besættelse og Afspærring har ført med sig.

Da vi lever under ret usikre Forhold, har Lovforslaget faaet en Løbetid paa 1 Aar, hvilket er Udtryk for, at Samlingsregeringen har ment det rigtigst at udskyde den Revision, der i Henhold til Loven skal foregaa, i 1 Aar. Derfor finder jeg ingen Anledning til at rejse Debat om indgribende Ændringer i Loven, selv om jeg tror, vi i Løbet af kort Tid, formodentlig allerede til næste Aar inden Loven kommer til Revision, vil blive stillet over for Spørgsmaalet om Fremskaffelse af Jord paa anden Maade end ved Køb i fri Handel og ved Jord afleveret af Landsforrædere. Dette gælder ikke mindst for det vanskelige, men meget vigtige Formaal: Jord til de indeklemt Husemænd. De vil sikkert ikke i tilstrækkeligt Omfang kunne faa Jord ad de Veje, jeg før nævnte, fordi disse Brug jo ligger spredt ud over hele Landet, hvorimod den Jord, der kan skaffes frem nu, vil være meget begrænset, i alt Fald lokalt begrænset.

Jeg vil derfor nøjes med disse Udtalelser og paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Vedtagelse her i Folketinget.